

CECILIA EUSEPI, TRINH NỮ Ý

Ngày 1-6-1987, trước sự hiện diện của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II (1978-2005), Bộ Phong Thánh nhìn nhận nhân đức anh hùng của cô Cecilia Eusepi, 18 tuổi, trinh nữ Ý. Từ đó, Cecilia Eusepi được nhắc đến với danh xưng nữ đáng kính.

Cecilia Eusepi tuy trẻ tuổi đời nhưng đi thật xa trên con đường thánh thiện, nhờ bí thuật yêu thương, theo vết chân thánh nữ Têrêsa Hải Đồng GIÊSU (1873-1897), bông hoa bé nhỏ của đan viện Kín Cát-Minh thành Lisieux, nước Pháp ..

Cecilia Eusepi chào đời ngày 17-2-1910 tại Monte Romano, một làng quê hiền hòa nằm trên sườn đồi miền Viterbo, cách thủ đô Roma 90 cây số về hướng Bắc. Cecilia Eusepi là ái nữ của ông Antonio và bà Paolina Mannucci. Rủi thay, chỉ vón vẹn một tháng sau khi bé Cecilia chào đời, ông Antonio đã trút hơi thở cuối cùng. Tuy nhiên, trước khi nhắm mắt, ông giao phó hài nhi cho anh vợ là ông Filippo Mannucci, xin anh thay mình dưỡng

dục bé Cecilia cho đến khi khôn lớn. Ông Filippo Mannucci nhận lời và suốt đời mình, ông đã trung thành với lời đã hứa cùng người em rể quá cố.

Trong khung cảnh thôn dã, Cecilia lớn lên dưới sự chăm sóc của mẹ hiền và của người anh trai tên Cencio. Chính Cencio dạy cho bé Cecilia lời Kinh không bao giờ xóa nhòa khỏi trí nhớ:

- Lạy Đức Bà con, thay vì để con xúc phạm đến Đức Chúa GIÊSU KITÔ, xin hãy đưa con về Thiên Đàng.

Nhưng niềm vui được sống cạnh hiền huynh không kéo dài lâu. Bởi lẽ, ngày 24-5-1915, thế chiến thứ nhất bùng nổ khiến Cencio phải lên đường nhập ngũ và đúng hai năm sau, chàng gục ngã trên chiến trường vào ngày 30-5-1917. May mắn thay trước đó, ngày 5-1-1915, bà Paolina đã đưa gia đình về sống tại Nepi, trong nông trại La Massa của ông Filippo Mannucci, để cùng với anh, chia sẻ việc giáo dục bé Cecilia.

Nông trại La Massa có ruộng vườn và đồng cỏ rộng mênh mông. Bé Cecilia sung sướng tung tăng chơi đùa giữa thiên nhiên và các đoàn súc vật. Tháng 2 năm 1915, bé Cecilia tròn 5 tuổi. Mẹ và cậu Filippo cùng nhau bàn thảo chương trình giáo dục bé Cecilia. Sau cùng, cả hai đồng ý gởi Cecilia vào trọ học nơi các nữ đan sĩ Xitô ở Nepi, cách Roma khoảng 40 cây số về hướng Bắc. Nữ Đan Viện Xitô nằm cạnh nhà thờ hai thánh Romano và Tolomeo, hay cũng gọi là nhà thờ "Mân Côi".

Ngày 5-9-1915, bé Cecilia lên 5 tuổi, khép mình trong bốn bức tường kín, giữa các nữ tu sống đời nhiệm nhặt và nguyện kinh liên lĩ. Có điều lạ là cô bé Cecilia tức khắc làm quen ngay với bầu khí linh thiêng của đan viện. Cecilia không chút ngỡ ngàng cũng không lạc lõng. Sau hai năm sống nội trú trong đan viện,

Cecilia được lãnh bí tích Thêm Sức ngày 27-5-1917. Thời gian tiếp đó được dành để chuẩn bị xưng tội và rước lễ lần đầu. Trọn mùa hè năm 1917, bé Cecilia náo nức dọn lòng tiếp đón Đức Chúa GIÊSU. Bé náo nức đến độ cứ muốn quì cạnh nữ tu Giuseppa Serafini mỗi khi Chị rước lễ, để có thể ở gần kề Đức Chúa GIÊSU Chí Thánh. Sau cùng, ngày chờ mong đã đến. Ngày 2-10-1917, bé Cecilia được rước lễ lần đầu từ tay Viện Phụ Angelo Testa.

Ngày này trở thành một ngày trọng đại đối với Cecilia Eusepi, cô bé 7 tuổi. Ngày đó cũng trở thành điểm qui chiếu cho mọi biến cố buồn vui sau này. Cũng vào chính ngày ấy, Cecilia quyết lòng thề hứa sẽ yêu mến Đức Chúa GIÊSU KITÔ luôn

mãi, trọn đời. Cecilia thưa cùng Đức Chúa GIÊSU:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU dấu ái của lòng con, thay vì để con phạm tội mất lòng Chúa, xin Chúa hãy làm cho con chết. Lạy Đức Chúa GIÊSU, con sẽ thuộc về Chúa, thuộc trọn về Chúa và mãi mãi thuộc về Chúa.

Ngay sau thời gian rước lễ lần đầu, bé Cecilia làm quen với cuốn "Truyện Một Tâm Hồn" của Chị Têrêxa Hải Đồng GIÊSU (1873-1897). Điều đáng nói là trong tâm trí thơ trẻ của một cô bé 7 tuổi, Cecilia đã hiểu thế nào là con đường nên thánh của Chị Têrêxa Hải Đồng GIÊSU. Từ đó, Cecilia quyết tâm:

- Làm điều lành trong mọi hành động thông thường, cho dù nhỏ nhặt nhất, với một mục đích duy nhất là làm đẹp lòng Đức Chúa GIÊSU.

Cecilia cũng hiểu rằng:

- Kết hiệp mật thiết với Chúa đồng nghĩa với việc đặt ý riêng mình trong thánh ý THIÊN CHÚA và chỉ thực thi thánh ý THIÊN CHÚA mà thôi.

Song song với việc đọc cuốn Truyện Một Tâm Hồn, Cecilia còn đọc thêm cuộc đời thánh Gabriele dell'Addolorata - Gabriele Đức Bà Sầu Bi. Thánh Gabriele Đức Bà Sầu Bi (1838-1862), người Ý, sinh năm 1838 và qua đời năm 1862, hưởng dương 24 tuổi. Thánh Gabriele đồng tuổi với thánh nữ Têrêxa Hải Đồng GIÊSU (1873-1897).

Vị thánh trẻ Gabriele có tên thật là Phanxicô, quê thành Assisi và thuộc gia đình giàu sang. Thuở thiếu thời, Phanxicô ăn chơi trác táng và thích chưng diện. Chẳng may vào năm 17 tuổi, Phanxicô mất người chị khả ái, qua đời đột ngột vì bệnh dịch tả. Cái chết của hiền tỷ cùng với tâm tình mồ côi mẹ lúc tuổi còn thơ, đã gieo vào lòng "chàng trai thời đại Phanxicô" một mối buồn sâu thẳm. Từ đó, Phanxicô bỗng nhận chân tất cả cái dòn mỏng phù du của cuộc đời. Chàng thay đổi hẳn. Phanxicô chuyển hướng tình yêu dành cho thân mẫu và hiền tỷ quá cố, thành tình yêu dâng lên Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA. Chàng quyết định từ bỏ thế gian và vào tu dòng Thương Khó với tên gọi là thầy Gabriele Đức Bà Sầu Bi. Thầy muốn sống hiệp thông với những đau khổ của Đức Mẹ MARIA để cầu cho những kẻ không tin và sống bất chính, được trở về cùng THIÊN CHÚA. Thời gian vồn vẹn 5 năm tu dòng, cô đọng trong kinh nguyện

và hy sinh, đã tiêu hao nhanh chóng thân xác xuân trẻ. Thầy ngã bệnh nặng khi đang chuẩn bị lãnh nhận thiên chức Linh Mục. Tuy nhiên, Thầy không xin ơn khỏi bệnh, chỉ xin ơn chết lành. Thầy Gabriele Đức Bà Sầu Bi được chọn làm quan thầy các đại chủng sinh.

Cuộc đời hai vị thánh trẻ, một nam một nữ, đã gây một ảnh hưởng mạnh nơi tâm hồn ngây thơ trong trắng của Cecilia Eusepi, năm ấy lên 8 tuổi. Đặc biệt là lòng kính mến Đức Mẹ MARIA. Thêm vào đó, khung cảnh vừa khắc khổ vừa chiêm niệm của nữ đan viện Xitô đã giúp cho tâm tình tôn giáo thánh thiêng đâm chồi nảy lộc nơi Cecilia. Sau 7 năm sống liên tục với các nữ đan sĩ Xitô, Cecilia trở lại gia đình vào năm 12 tuổi. Cô thiếu nữ như già dặn hẳn, đặc biệt về phương diện thiêng liêng. Cecilia tiếp tục giao thân với những người lớn tuổi hơn mình và chia sẻ những vấn đề cùng ưu tư của họ.

Một thời gian sau đó, Các Cha dòng Thương Khó đến mở tuần đại phúc tại Nepi, gần nông trại La Massa nơi Cecilia đang sống với mẹ và cậu. Cecilia hỏi ý kiến một Cha giảng về việc chọn lựa ơn gọi tu dòng. Cha dòng khuyên Cecilia nên gia nhập dòng các Nữ Tì Đức Mẹ MARIA. Một năm sau, Cecilia được nhận vào dòng. Nhưng rồi vì ngã bệnh bất ngờ, Cecilia được đưa vào nhà thương chữa trị. Lợi dụng thời gian ở nhà thương, Cecilia đã làm việc tông đồ tối đa.

Từ tháng 4 năm 1923, Cecilia phải trở lại gia đình. Đây là khoảng thời gian thử thách nặng nề. Cecilia không được tham dự Thánh Lễ và rước lễ hàng ngày. Sống xa Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể quả là một cực hình. Mùa hè năm đó Cecilia ghi tên vào Hội Công Giáo Tiến Hành và sống trọn tinh thần của Hội gồm 3 điểm: cầu nguyện, hành động và hy sinh. Vào ban chiều mỗi Chúa Nhật, Cecilia qui tụ các trẻ em lại ngoài đồng cỏ. Tất cả cùng chơi đùa và lần hạt Mân Côi chung. Sau đó, Cecilia dẫn chúng đến nhà thờ xưng tội. Được hoạt động với các thiếu niên trong làng, Cecilia cảm thấy vô cùng sung sướng.

Dần dần, Cecilia cảm thấy cần phải thưa rõ với mẹ về ơn gọi nung nấu trong lòng. Cecilia xin mẹ cho phép gia nhập dòng Nữ Tu Áo Choàng Nữ Tì Đức Mẹ MARIA thành Pistoia (Suore Mantellate Serve di Maria di Pistoia) .. Bà Paolina khẳng khái từ chối. Chẳng những từ chối, bà còn cấm Cecilia không được hé môi trình bày gì với cậu Filippo. Nhưng rồi được Cha Giải Tội khuyến khích, Cecilia cương quyết thực hiện nguyện ước dâng hiến toàn thân cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Tình Quân Tuyệt Hảo.

Ngày 19-11-1923 Cecilia gia nhập Hội Dòng và trở thành thánh sinh Dòng Áo Choàng Pistoia. Cecilia bắt đầu ngay cuộc sống tu trì khổ chế theo gương Các Đấng Thánh Sáng Lập Dòng. Nhưng một lần nữa, THIÊN CHÚA lại đến gõ cửa xin Cecilia một hy sinh khác:

- Từ bỏ ý riêng để chấp nhận thánh ý THIÊN CHÚA.

Chỉ vồn vện sau ba năm sống đời tu trì, Cecilia lại lâm bệnh và bị bắt buộc trở về gia đình.

Từ nay Cecilia sống những ngày cuối đời trong khổ giá. Cecilia vui lòng vác thánh giá cách anh hùng trong khung cảnh thường nhật. Cuộc sống ghi dấu bằng ba tác động: dâng hiến, yêu thương và cầu nguyện. Và thể theo lời khuyên của Cha Linh Hướng - Cha Gabriele Maria Roschini dòng Tòt Tớ Đức Mẹ MARIA - Cecilia xin ghi tên làm thành viên Dòng Ba Nữ Tì Đức Mẹ MARIA.

Những ngày cuối cùng, Cecilia không ngừng lập đi lập lại:

- Thật tuyệt vời khi được tận hiến cho Đức Chúa GIÊSU, Đấng đã trao ban tất cả cho chúng ta. Thật đớn đau khi phải hy sinh và dâng hiến. Nhưng con đã tự nguyện dâng hiến. Và nếu được sinh ra một lần nữa, con cũng sẵn sàng lập lại tác động dâng hiến.

Ngày 1-10-1928 đúng ngày lễ kính thánh nữ Teresa Hài Đồng GIÊSU, Cecilia Eusepi êm ái trút hơi thở cuối cùng, hưởng dương 18 tuổi.

... "Phù vân, quả là phù vân. Phù vân, quả là phù vân. Tất cả chỉ là phù vân. Lợi lộc gì đâu khi con người phải chịu đựng bao gian lao vất vả dưới ánh nắng mặt trời? Thế hệ này đi, thế hệ kia đến, nhưng trái đất mãi mãi trường tồn. Mặt trời mọc rồi lặn; mặt trời vội vã ngã xuống nơi nó đã mọc lên. Gió thổi xuống phía nam, rồi xoay về phía bắc: gió xoay lui xoay tới rồi gió đi; gió trở qua trở lại vòng vòng. Mọi khúc sông đều xuôi ra biển, nhưng biển cũng chẳng đầy. Sông chảy tới đâu thì từ đó sông lại tiếp tục. Chuyện gì cũng nhàm chán, chẳng thể nói gì hơn. Mắt có nhìn bao nhiêu cũng chẳng thấy gì lạ, tai có nghe đến mấy cũng chẳng thấy gì mới. Điều đã có, rồi ra sẽ có, chuyện đã làm, rồi lại sẽ làm ra: dưới ánh mặt trời, nào có chi mới lạ?" (Sách Giảng Viên 1,2-9).

("Il Volto dei volti" - Anno III, numero 2, Luglio-Dicembre/2000, trang 17-36)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt